

opportunity to express his regret, the Speaker was pleased to avail of the provision in the rule and suspended him. Under the proviso to rule 309, this House is at liberty to terminate the suspension order passed by the Speaker. So, we are approaching the Speaker to kindly consent to put this matter before the House and get the consent of the House to terminate the suspension of the Hon'ble Member Sri Gopala Gowda.

2-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—As the Hon'ble Member is aware that the Hon'ble Member Sri Gopala Gowda did not express regret and the House took the decision to suspend him. The reason that has prevailed for his suspension still continues to prevail. There is no motion as yet moved in this House and I have not permitted one to be moved so far. It will be worthwhile for the member to consider the question of expressing regret and then take up the question of terminating the suspension order. If any Hon'ble Member thinks that there is any other method open to him, he may try that. I would, however, seriously appeal—I use the word 'appeal' very advisedly—to Sri Gopala Gowda to show respect to the House by expressing regret and then we can consider the question of terminating the suspension order.

BUDGET ESTIMATES FOR 1962-63 —GENERAL DISCUSSION.

Sri S. SIVAPPA.—On a point of procedure, Sir. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಬಜೆಟ್ 1962 ನೆಯ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಬಂದಾಗ ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಅದು ಸಭೆ ಮುಂದಿಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಇವತ್ತಿನದಿವಸ 1962 ನೆಯ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಮಂಡಿಸಿದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಜುಲೈ ಎರಡನೆಯ ತಾರೀಖು ರಚಿತವಾದ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನೇ ನಾದರೂ ರೂಪಿಸಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ

ವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅದು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟ ರವ ಬಜೆಟ್ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಈಗ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲ. ಅವರೇ ನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸುವರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ನಾನು ಬಜೆಟ್ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ.—ಸ್ಯಾಮಿ, ನಂಬಂಧ ವಿಲ್ಲದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಜೆಟ್ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇಟ್ಟು ಒಟ್ ಆಫ್ ಅಕೌಂಟ್ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಯಾರು ಅಂದಾಜು ಪತ್ರಿಕೆ ಮಂಡಿಸಿದರು, ಯಾರು ಒಟ್ ಆಫ್ ಅಕೌಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವದ್ದಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ, ಧೋರಣೆ ಏನಿತ್ತೋ ಅದರಲ್ಲೇನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಿದ್ದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಹಿಂದಿನದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಒಂದೇ, ಅದು ಕಂಟಿನ್ಯುಯಸ್ಸಾಗಿ ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು; ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಬಂದರೂ ಅದೇ ಒಂದೇ ಸಮ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಧೋರಣೆ ಅಥವಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಬದಲಾವಣೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿಷ್ಪಕ್ಷ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, 1963-62 ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್ ಏನಿದೆ ಅದು.....

(ನಗು)

ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಜೆಟ್ ಮೇಲೆ ಈ ದಿವಸ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೆ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದಾಗಿ ಅದರ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಪತ್ರವು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಸಪ್ತೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘೋದಾತ್ತವಾದ ಯಾವ ನೀತಿಯಾಗಲಿ, ಭಾತಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಹಣಕಾಸಿನ ಪತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿನ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲರವರು ಇದೇ ಪಟ್ಟಿ. 1949 ರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಇದೇ ರಾಗವನ್ನು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹಾಡುತ್ತಾ ಬಂ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ದ್ದಾರೆ. “ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುವ ಕೆನುಬಾಯಿದಾಸ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಯಾವ ಸಲ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದೇ ಪಾದವನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರ ಬೋಲತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟುಗಳನ್ನೇ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಹಾದಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇಂದಿನ ವರ್ಷವೂ 99 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಆದಾಯ 102 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಖರ್ಚು ಎಂದು ಹೇಳಿ 322 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೋಲತಾ ಬರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರಾಮರ್ಶಿಸುವುದಾದರೆ 1960-61 ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ 90 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯ ಬಂದೂ 86 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಾಗಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಉಳಿತಾಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟುಗಳೇ ಬರುತ್ತಿವೆ ಏನಿದ್ದರೂ 1961-62 ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ 99 ಕೋಟಿ 70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವಿದ್ದು 102-93 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಾಗಿ 322 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೋಲತಾ ಆಯಿತು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ, 1962-63 ರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಬೋಲತಾವೂ ಸೇರಿ ಏಳು ಕೋಟಿ ಬೋಲತಾವನ್ನು ನಾವು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಾವು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೋಲತಾರಹಿತವಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಪತ್ರವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ರೀತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹಣದ ಉಬ್ಬರವಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಾನು ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಉರ್ದೇಶಿಸಿ ಎರಡನೆಯ ಫೆನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನೇ ಗಮನಿಸಿ. ಅವರೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“We cannot over-emphasize the paramount importance of the States balancing their revenue budgets. We have framed our scheme of devolution so as to enable them to do so. With a massive development plan under implementation, there is a grave risk of the budgetary deficits of the States endangering the country's economy by adding to the inflationary potential. Now that all expenditure creating permanent assets are being treated as capital outlay deficits on current account covered by borrowing, result in an unfair shifting by the present generation of its burden to the future generations. Development expenditure should, therefore, be adjusted to the available resources and States

should not run into revenue deficits even for meeting such expenditures. We earnestly trust that they will bear this in mind in shaping their financial policies.”

This is the Second Finance Commission's observations regarding the framing of Budgets in our country.

ಅದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹಣಕಾಸಿನ ಪತ್ರವನ್ನು ರಚನೆಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಒಂದೇ ಒಂದು ಧೈಯದಿಂದ ಬೋಲತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಹೇರಳವಾದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಹೇರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ‘ಹಾಸಿಗೆಯಿದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲ ಬಾಚು’ ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿಯಂತೆ, ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕಲಸಬೇಡಿ.

ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ದುರವಸ್ಥೆಯ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ನಿಮ್ಮ Accounting Procedure ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೋಪವಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಜತ್ತಿ.—ತಾವು ಮೂರನೆಯ ಫೆನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ Accounting Procedure ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಖರ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೊಸ ಹೊಸ Heads of Accounts ಕಾಣಬರುತ್ತಿವೆ. ಐದು-ಆರು ಮಿಸ್ಟೇನಿಯಸ್ ಬಾಬುಗಳು ಸೇರಿನಲ್ಲಟ್ಟಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ confusion ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಜಾಗಕ್ಕೂ ಎರಡೂ-ಮೂರೂ ಹೆಡ್ಸ್ ಬಂದು ಲೆಕ್ಕದ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ನಿರೂಪಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ತಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ವಿಧಾನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ತಾವು ಈ ವರ್ಷ ಬೋಲತಾ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಯಾವ ರೀತಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೀವೆಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮೊಗುಮ್ಮಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯ ಶಾಸನವನ್ನು ತಂದು ಆ ಬೋಲತಾವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಅಷ್ಟೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಪ್‌ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮತ್ತು Ways and Means ನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅಮೇಲೆ ಕ್ರಮೇಣ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಸರಿಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗೇ ವಿರುದ್ಧ. ನಾವು ಏನಿದ್ದರೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆದಾಯದಿಂದ ಬರುವ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು Cash Balanceಗೆ ಕೈಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಈ ನೀತಿಯೇ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರಲಿರುವ ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ತಾವು inflationನನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಹೋರಾಟ, ನೀವು ಯಾವುದೇ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ

ದರೂ ಅದನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ Essential commoditiesಗಳ ಬೆರೆ ಇಳಿದು ಅವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರಮ ಪಟ್ಟರೂ ಯಾವ ತರ ನಾದ ಬಡ್ಡಿಯು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಂತೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವೊತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತೆರಿಗೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣಗಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೇ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಮತ್ತು ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಕಮಿಷಿಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಷಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ ಅವರೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರಲ್ಲೂ ದುಂದುವೆಚ್ಚವನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಮಿಷಿಯವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಷಿಯವರು ಯಾವ ಯಾವ ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಗತಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೋತಾ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವೇ ರಚನೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಮಿಷಿ ಮಾಡಿದ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೀವು ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಒಂದು ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಅವೋಪವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಎಂಟುಜನರಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವೇ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಗಲೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದೊಂದಿಗೆ ತಮಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ತಾವೇ ರಚಿಸಿದಂತಹ ಕಮಿಷಿ ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ಸರ್ಕಾರ,

ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದಂತಹ ಸರ್ಕಾರವಿರಬೇಕಾದರೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸರ್ಕಾರ, ನುಸುಳುವಸ್ಥಿತವಾದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಸಾಕು, ದೆಪ್ಪುಟ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ಸ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರದೇ ಇರುವುದು ಬಹಳ ವಿಪಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಕೇವಲ ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಸಾಕು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ನೀವು ಅರ್ಥದಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಾದರೂ ಆ ಶಿಫಾರಸ್ಸನ್ನು ಏಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ ಕಮಿಷಿಯವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏನಾದರೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಉಂಟಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವ ಕಲನಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೂ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Is it not a credit to the party in power?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟಿರುವಾಗ, ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಬೋತಾವನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ತಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ನಿಜವಾಗಿ ರಚನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು; ಮತ್ತು ಜನಗಳು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡಿದ್ದರು. ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಚನೆಯಾಗಿ ಜನರ ಹಿತಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಕಾನೂನುಗಳು ರಚನೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಆಶೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೆವು. ಅದನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಗೃಹಚಾರವೇ, ದುರದೃಷ್ಟವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ತಪ್ಪಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಅವರ ತಪ್ಪೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಪಕ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಸಾಕು. ಬಹುಮತ ದಿಂದ ಆರಿಸಿಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ದೆಹಲಿ ಯಾತ್ರೆ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶ್ಚರ್ಯನೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಅವರು ಹಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮರು ಕ್ಷಣವೇ ದೆಹಲಿ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಜನರು ಸಾಲದು ಎಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಜನ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಹತ್ತು ಜನ ಸಣ್ಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಫುಟ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹಾಗೆ ಇಬ್ಬರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು, ಏನೋ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕು ಎಂಬ ಆತೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದಿ ಕಾರಣ ರಾಲಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪುಸಬಾರದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾಗಿ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇಕೇ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಮಹತ್ವರಪಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಹತ್ತಿ ಜನ ಪರಿಗ್ರಹರಿಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಜನ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಗುಂಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾರಣಿಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಗ್ಯಾಪ್ ಫೋಟೊ ತೆಗೆದ ಹಾಗೆ ಇವರ ಫೋಟೊ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಹಿರಿಮೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅವರು ತೋರಿಸದೆ ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಅಷ್ಟು ಕಡಮೆಯಾಯಿತೇ, ಅಷ್ಟು ಅನಾ ಮರ್ಥ್ಯತೆ ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಯಿತೇ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಂಟು ಜನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನರು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಎಂಟುಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಕೇರಳದ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿನ ಮೂರರಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದು ಹೇಳಬಹುದು. ನೀವೊ ಒಬ್ಬರು ಕೇವಲ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊರತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ

ದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರೋ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರೇ ತಾವು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿತ್ವದ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸಿ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರ್ವಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಆಗ ಏನು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ರೋಪದೋಷಗಳಂಟಾದುವು, ಏನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಗಳುಂಟಾದುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ರಾಜ್ಯದಾದಳಿತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಯೇ ನಡೆದಿದೆ. ನೀವು ಯಾರಿಗೆ ಈಗ ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಅವರಿಗೆ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರೋ ಅಥವಾ ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗ ರಾರದು, ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ನೀವೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅಡ್ಡೆಜೆಕ್ ಮಾಡಿದಿರೋ ಏನೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೇ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಅವರ ಆಫೀಸು ಮತ್ತು ಅವರ ಒಂದು ಪ್ರಯಾಣ ಭತ್ಯೆ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ದೇಶದ ಬೊಕ್ಕಸದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗಾಬರಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಎಂಬ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಆಸೆಂಬಿ ಖರ್ಚಾಗಾ ಸುಮಾರು ಹತ್ತುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet again after half-an-hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair]

Mr. SPEAKER.—Before the Hon'ble Member resumes his debate, may I know how many are there who are desirous of participating in the general discussion on the Budget?

(About ten Hon'ble Members rose).

Many have not yet come. Chairs are vacant. I am saying that for the purpose of fixing a time limit.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—May not be in the first few days.

Mr. SPEAKER.—Very optimistic! Soon after the Hon'ble Leader of

the Opposition finishes, I will find out and then fix a time limit. The Hon'ble Member Sri Sivappa may resume.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ — ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬರ್ಚು ದಿನೇ ದಿನೇ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. 1960-61ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಇದ್ದಂಥ ಹಣ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. 1962-63ನೇ ಇಸವಿಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದದ್ದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ಇದ್ದಾಗ ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಅವರು ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಅವರು ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಅಥವಾ ಹತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅದು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಮೊದಲ ಒದಗಿಸಿದ್ದ ಹಣದ ಮೂರರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂಬತ್ತು ಇತ್ತು. ಅದು ಇವೊತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳಕ್ಕೆ ಏರಿತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನು ತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ವಿಸ್ತರಣೆ ಆದ ಹಾಗೆ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಏರುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಂಖ್ಯೆ ೨೦೮ ಇದೆ. ಇವರುಗಳ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಈ ವರ್ಷದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸಾನದ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಸಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ೨೦೮ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಖರ್ಚು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಇವೊತ್ತು ೨೦೮ ಜನ ಶಾಸನ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದರ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಐದರಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶವಿರತಕ್ಕಂಥ ಕುಮಾರ ಕೃಷ್ಣದಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಕುಮಾರ ಕೃಷ್ಣವನ್ನು ಅರಮನೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜೀಯವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಈ ಅರಮನೆಯಂತಿರುವ ಕುಮಾರ ಕೃಷ್ಣವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜರೀವಿ, ರಾಜಭೋಗದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಎಂದು ನಾವೇನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಇಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇವೊತ್ತು ಆ ರಾಜತ್ವ, ರಾಜ ಭೋಗ ಹೋದರೂ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದೇ ರಾಜರೀವಿ, ರಾಜಭೋಗವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜರೀವಿ, ರಾಜ ಭೋಗ ಮುಂದೆ ವರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರುಗಳು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರಮನೆಗಳನ್ನು, ಜಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಅವರು ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಿವಾಸದೊಳಗೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ರಾಜತ್ವ ದೇಶದಿಂದ ಹೋಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ರಾಜರೀವಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಿರಂಕುಶವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಜನತೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜರೀವಿ, ರಾಜಭೋಗ ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸಮಾಜವಾದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ಒಂದು ರಾಜ ಭೋಗಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಅಂತರವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದ್ದಾಗ 1957ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನ ರು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಹೊಸ ದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆದಂಥ ದಿವಸ ಅದು. ಅವತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುವಾಗ ಅವರು ಹಣಕಾಸಿನ ಚರ್ಚೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ಅಂತರ ಕೊನೆಪಕ್ಷ ಒಂದರಿಂದ ಮೂವತ್ತರಷ್ಟಾದರೂ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಅಮೋಘವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಇದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಏನು ಆ ದಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ? ಅದನ್ನು ಇವತ್ತು ಆಳತೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ದಿನ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ತರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ದಿನ ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಅಂತರ ಎನ್ನುವುದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಬಡವ ಕಡುಬಡವನಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ತನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯ ಸರಾಗವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ನಿಜ. ಇದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ; ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ; ಎಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಅಂತರ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದರೆ ಈ ದಿನ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಬಡತನ ಹೇರಳವಾಗಿ, ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತು ಎಂದು ಅಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ದಿನ ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಮಾಜವಾದದ ತಿರುಳು ಕಾರ್ಯ ಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಕೇವಲ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ 'ಮಾಕರಿ' (Mock Socialism) ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಒಂದು ಟೀಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಾಹಸದಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದರೆ, ಈ ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾದರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಾವು ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕುವಾರ ಕೃಷದ ನೂರು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅರಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೂಕರಾದ ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೇ ?

Sri B. D. JATTI.—For the information of the Hon'ble member, I may say that the entire building of Kumara Krupa is not occupied by the Chief Minister. There are other Ministers at present staying there and ultimately final arrangements will be made.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ತಮಗೆ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ತಾವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂಥೆಂಥ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿಶದವಾಗಿ, ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳಿಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ಪಾದದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೋ ಅವರ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

ಚುನಾವಣೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟ್ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹದಿನೆಂಟನೇ ಐಟಂ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಭೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಸುಮಾರು ಈ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಎರಡೂ ಕೂಡ ಬೃಹದಾಕಾರದವು. ಒಂದು ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿಧಾನ ಸಭೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ರೋಷ ಸಭೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ವಿಧಾನ ಸಭೆಗೆ ನಡೆದಂಥ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಿಯವರ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಆರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು; ದೊಡ್ಡವರು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಆರಿಸಿ ಈ ಶಾಸನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದರು ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಪೇಳತಕ್ಕ ಸಂಗತಿ ಅಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಎರಡು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕೀಗೂ, ಏನೇನೋ ಮಾಡಿ

ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ ಎಂದಾ ಸಂಕಟದಿಂದ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

Sri B. D. JATTI.—Does it come under budget discussion ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಳಬೇಕು; ಬೆಳಸಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ನಿಮ್ಮದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮದು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸೇರಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ಎರೋಧ ಪಕ್ಷ ಯಾವುದೇ ಇರಲಿ, ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗದ್ದುಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಆರೋಪನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂಬುದು ಉಂಟುತಾ ಇರತಕ್ಕ ಚಕ್ರ. ಆ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಇದ್ದದ್ದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಆ ಕಾಲ ಬಹಳ ದೂರ ಇಲ್ಲ. ನೀವೂ ಕೂಡ ಕೆಳಗೆ ಬರಲೇಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಇತರರಿಗೆ ಕೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ನೀವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದಾಲಕರು ಅನೇಕ ಜನ ಏನೇನು ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಈ ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಾಚಿಕೆ ಗೇಡಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮಾಡಬಾರದು, ಮುಂದೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ದೇಶದ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡತಂಥ ಜನ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅದೇ ಜನರನ್ನು ತಾವು ಪುನಃ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆರಿಸಿ ತಂದು ಅವರನ್ನು ದೇಶದ ಮುಖಂಡರನ್ನಾಗಿಸಿ ಮಾಡಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಎಂಥಾ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದು ಸವಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೇ ? ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯ ವಾಳಲೇಬೇಕು, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಲೇ ಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕೇ ಒಂದು ಕಡಕು ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಮಾನ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಮನೋಭಾವ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಪಾಠ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದರ ಸತ್ಯಶೋಧನೆ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ರೋಷ ಸಭೆಗೆ ಆದ ಚುನಾವಣೆ ತುಮಕೂರು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಶ್ರೀ ಅಜಿತ ಪ್ರಸಾದ್ ಜೈನ್ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉಮೇದವಾರರನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು...

Mr. SPEAKER.—Is the selection of a candidate by a party a matter for discussion on the Budget ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಾನು ಹದಿನೆಂಟನೇ ಕಾಲಂನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಖರ್ಚು ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಚುನಾವಣೆಯ ವೈಖರಿಯಾವ ರೀತಿ ಆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಮ್ಮ

ಮುಖಾಂತರ ಈ ಸಭೆಯವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

Mr. S P E A K E R.—Let it not be reinforced by a wrong point. An individual candidate of any party whatsoever does not come in for debate.

Sri S. SIVAPPA.—I will not refer to the name of the individual candidate. I will refer to the method and the manner of the election that took place. ತುಮಕೂರು ಲೋಕ ಸಭೆಯ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರ ಪಕ್ಷ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಗವಹಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪವಾದಿ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಚುನಾವಣಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ಉಪೇಯವಾರರನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದೆವು. ಆ ಚುನಾವಣಾ ವೈಖರಿ, ಯಾವ ರೀತಿ ಚುನಾವಣೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಜನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು, ಪಾಲಿಮೆಂಟಿನ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು; ಬುದ್ಧಾಗಿ ನೆಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಾಲ್ಕೈದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾದ ಚುನಾವಣೆಯ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಾರದು, ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. Code of Conduct ಎಂದು ನಾವೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಚುನಾವಣೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದೆಂದು ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಸೋಲು ಗೆಲುವುಗಳ ವಿಚಾರ ಬೇರೆ, ಅದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದುವು ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡಪ್ರಶ್ನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಮಾಜವಾದ ಎಂಬ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ತುಮಕೂರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದುವು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿರುವವರು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜವಾದದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ಇಂಥ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೆ, ಇದು ಅವಹೇಳನಕರವಾದುದು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಸರ್ಕಾರದ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ ಬರೆಯಲಿ, ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹೇಳಿಕೆ ಬಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರಿ ವಾಹನಗಳಿರುವುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರು

ವುದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನುಮ್ಮನೆ ತರ್ಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ನಿಜಾಂಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ವಾದದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂದೇನೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದಿರುವುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದರೂ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯಬಾರದು, ಹೀಗೆ ನಡೆದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಕೆಲವು ಮಾಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. State Excise ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಕ್ಸೈಜು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ೧೯೬೧-೬೨ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ೩೧೯ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವಿದ್ದು ೧೯೬೨-೬೩ಕ್ಕೆ ೨೭೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ರಿವೆನ್ಯೂ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ೨೬೫ ಲಕ್ಷವಿದ್ದು ಆಮೇಲೆ ೨೭೪ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಮತ್ತಿತರ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಎಕ್ಸೈಜು ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಣ ದುಬಾರಿ, ಅದನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದನ್ನು write off ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆನು ಕಾರಣ? ಇದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇನು ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೇ? ಏಕೆ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಅಪರಾಧ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, their policy is almost at cross roads. ವರ್ಷವರ್ಷಕ್ಕೆ, ಮಂತ್ರಿಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದೇನು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುರ್ದೈವ್ಯವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಖರವಾದ ನೀತಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಆದಿಪಾಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಿ.ಪಿ.ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಒಂದು ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕಂಠಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯು ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ವೆ.ಡಿ.ಕೆ. ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದರು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವೈದ್ಯರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಹೆಚ್ಚು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿದರು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವೈದ್ಯರು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆ ಶಾಲೆಗಳೇ ಬೇಡ, ಆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವೇ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೀಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇನಿತ್ತೆಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಮುಖ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಈ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದುಂಟು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಅಲ್ಲೆಯೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲೆಯೂ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಟ್ಟವೇ ಬೇರೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಟ್ಟವೇ ಬೇರೆ, ಮುಂದೆ ಈ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒದಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದವರನ್ನು Condensed Courseಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಅವರನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ academic integrity ಏನಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲೇನು ಅರ್ಥ? ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ 250 ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಮೈಸೂರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯಾದೆಯೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಬೆಡ್‌ಗಳು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಾದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಮಟ್ಟ ಕಡಮೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮತ್ತೆ 15-20 ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಇದರಿಂದ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೌಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರವೀಣರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದರಿಂದ ಅದನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕುರಿಗಳ ಮಂದೆಯ ಹಾಗೆ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟ ಏನಾಗತೀಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಸ್ಕೂಲು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಕೂಡಲೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇಡಲಿ. ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ತಂದು ಬಳ್ಳಾರಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಇಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಲು ಎಂದು ಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಶಿವಮೊಗ್ಗಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಈಗ ಆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿನವರನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಮರನಾದ ಪಟ್ಟಣಗಳ

ರಾಣಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಅಂಥ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದು ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ರೀತಿ ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಮೂರು ವರ್ಷ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಓದಿರುವವರನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದೇ? ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಮುಚ್ಚುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮರನಾದಿನ ರಾಣಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು, ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುತ್ತೇವೆನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

4-00 P.M.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು. ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕರ್ಣಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷಪವಾಗಿ ಏಕ ರೀತಿಯ ಯೋಜನವಿಷಯ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹುಡ್ಡೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯೇಟ್ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ಆತುರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರನ್ನು ವೈಸ್‌ಚಾನ್ಸಲರ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಸಮಗ್ರ ಮನೂವೆಯನ್ನು ತರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ.

ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಷ್ಟಪೂರ್ವಕ ಬಂದಿದೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಕಾಲೇಜು ಡೈರೆಕ್ಟರು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ವಿರುವ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಬೇಕು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಪ್ರಸಂಗ. ಈ ದೇಶದ ಲೆಕ್ಕಾ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವವರಿಲ್ಲ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಅವಸರವೇನೂ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಹೇಳುವವರಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು. ಆರು ಸಾವಿರಮೈಲಿ

ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ದೇಶದ ಪರಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಯಾವುದಿದೆ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವವರು ಬಹಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನ ನವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವ್ಯಾಮೋಹ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜನತಾ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ, ಕಾಲೇಜ್ ಫೀಜನ್ನು ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು. ಪ್ರೀಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಕ್ಲಾಸಿನ ಫೀಜು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೯೯ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದುದನ್ನು ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಬಡವರು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಕಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತರ ಪಾಲಾಗಬೇಕೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ, ಅದು ಚಿಕ್ಕಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕಾಳಸಂತೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದು ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ಈಗ ಇಂಥಾ ಧ್ವನಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಜ್‌ಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಿಟಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರದಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿವೆ, ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು. ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನೇರವಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಡೆಸಬೇಕು. ಯಾವ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಾಗಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಾಗಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದು. ಸೇಕಡ 80.90 ಪಾಲು ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುವಾಗ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಏಜನ್ಸಿಗಳಿಗೇಕೆ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು? ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಏಜನ್ಸಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ತಪ್ಪು, ಸರ್ಕಾರವೇ ನೇರವಾಗಿ ಈ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಟಿಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಕಾಲೇಜು ಯಾವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇದು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ, ಜನಜನಿತವಾಗಿದೆ. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ವಿಚಾರ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಕೂಡ ಒಂದೇ ನಮನಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಮಾವತಿ ರಿವರ್‌ವ್ಯಾಲ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಗೊರೂರು ಆಣೆಕಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ ಎಂ. ಎಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಆಗಿ ಬರಗಾಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಹತ್ತು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಅಂದಾಜು ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅನೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಬೇಕಾದ ಕೆಲವರ ಜಮೀನು ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಈ ಆಣೆಕಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಗೊರೂರು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯಾಪಾರೋದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಕೈನುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ನಾನು ಹೋಗದೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಚಿನ್ನವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಗಣಿಯನ್ನು ತಾವು ನಡೆಸಿ ಆ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಮಾರಿ ಲಾಭ ಹೊಂದುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನಾವ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ತಾನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಲಾಭ ಹೊಂದಬಲ್ಲರೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಗಣಿಯನ್ನೇ ಇಂದು ತಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡುತ್ತೀರೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕೂಡ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಭಯವಾಗಿದೆ. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಲಾಭಪಡೆಯದ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನಾವುದರಿಂದ ಲಾಭ ಪಡೆದೀತು? ಇದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಷಯ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೇ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿದ್ದ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮಾರಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೇ ಅವಮಾನವಲ್ಲವೇ? “ಚಿನ್ನದ ನಾಡಿದು ಮೈಸೂರು” ಎಂದು ಕವಿಗಳು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ನಾಡಿಗೆ ನೀವು ಅವಮಾನ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಿಮಗೆ ಇಂದು ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಾದರೂ ಒಂದು ಅದನ್ನು ರೂಢಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವೆನಗಲೆಂದಾದರೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಈ ಆಸ್ತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಭೂಗರ್ಭದಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರ, ಭೂ ಶಾಸನ ಮುಂತಾದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ವರ್ಗ-ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯವರ ವರ್ಗವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ತಾವು ಹೋಗಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರಿದ್ದರೋ ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಡವರವರ್ಗ ನೂರರಷ್ಟು ಬೆಳೆದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೂ ಬಡವರಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಹೋಗುತ್ತಾ ಎಲ್ಲ ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವಕ್ಕೇ ಎಲ್ಲ ತಿರಾಂಜಲ ಬಿಳುವುದೋ ಎಂದು ಭೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ, ಅವಿದ್ಯೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಊಂದರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಚೆಲ್ಲ ಬಿಡದ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸಮಾಜವಾದ, ಕೇವಲ ಅಣಕು ಮಾತ್ರವ್ಯಾ, ಉಳಿದಿವೆ. ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಇಳಿಸತಕ್ಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ.

ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತ ವಾಗಿರುವ ಆರ್ಥಿಕನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಧೀರತನ ವಾಗಲಿ, ಭಾತಿಯಾಗಲಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನೀತಿಗೆ ಇದು ಬಹಳ ದೂರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER—Now Sri Suryanarayana Rao may speak.

Before I call upon Sri Suryanarayana Rao to speak, I suggest that each member may take twenty minutes and not more than that.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.— ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ದೇಶದ ಮುಂದೆ, ಹಾಗೂ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನ ಭಾಷಣದ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಈ 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲೂ ಕೊರತೆಯೇ ಇರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ; ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದರು. ಆದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕ ವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಕಳವುಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷದಲ್ಲೂ ಕೊರತೆಯನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ವರ್ಷದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್‌ಫ್ಲಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ಉಳಿತಾಯವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏನಿದ್ದರೂ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ವಾಸ್ತವ ವಾಗಿಯೂ ಕೊರತೆಯಾಯಿತು, ಅಷ್ಟೆ.

ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಮುಂದೆ surplus ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 5 ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವ, ಬರ್ಚ-ವೆಡ್ಜ್‌ಗಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬರೀ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬರ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರುವುದನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು

ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಯುಕ್ತ. ಈ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರ್ಚ ಮಾಡುತ್ತರೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಏನಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಶೇಕಡ 5 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬರ್ಚಾಗ ದಿರಬಹುದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಬರ್ಚಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಕೊನೆಗೆ ಸರ್‌ಫ್ಲಸ್ ಆಯಿತೆಂದರೆ ನಾವು ಆದಾಯ ಬರುವಂತಹುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಆದಾಯ ವೆಡ್ಜ್ ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದಾಯ ಬರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಆದಾಯ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈ ಕೊರತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತೃತೀಯ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯೊಳಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದ ಅವಶ್ಯ ಕತೆಯೇನೋ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕೊರತೆ ಇದೆ ಯೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬರ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ಕಡೆಯವರೆಗೂ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಲನಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಏನು 3.22 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೊರತೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ ಅದು ಈಗಿನ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಕೊರತೆ ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹಿಂದಿನ ರೆಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರೂ ಏನಾಕಾರಣ ಈ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಕಳವಳಪಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಉಪನಿಷಿದರು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವವರು ಅವರು. ಅದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ಯೆಂದು ಊಹಾಪೋಹದಿಂದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾಗಿ ಆಧಾರ ವಿರಹರಾದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.— ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು. ನಾನು ಮೂರ ವರ್ಷಗಳ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— 1960-61ನೇ ವರ್ಷದ ಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಟ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.— ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ಕಂಡಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದ: ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ ನಾನರಿಯು. ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 1958ನೇ ಇಸವಿಯ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ

ವ್ಯವಸಾಯದ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಕೋಟಿ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ 1959 ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ 54.77 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿವೆ. ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದ ಹಣ 2 ಕೋಟಿ 28 ಲಕ್ಷ 53 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಉಳಿತಾಯವೇ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಮೂರು, ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಾಳೆಹಾಕಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆಯಾ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೋ ಅಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ; ಕಡಮೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೊರತೆ ಎಷ್ಟು ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈಗ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1959-60ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 95ರಷ್ಟು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೂ ಆಗ ಇತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿತಾಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಹಿಂದೆ ಪಾಸ್ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ತರುವುದಾದರೆ ಈಗ ಬರತೀರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ನಡೆಸುತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಾಣಿಜ್ಯೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದರಿಂದ ಯಾವ ಮಂದೇ ಹವ್ಯಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಕನಾಮಿಕ್ ಮತ್ತು ರಿಸೋರ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ಶಿಫಾರಸ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರತಕ್ಕ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಟ್ಟೇಗೌಡ (ತುರುಪೇಕೆರೆ).—ಆದರೆ ಕಮಿಟಿಯವರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾವ್.—ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹತ್ತು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಹತ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂಬತ್ತು ನ್ನಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಕೆಲವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕೂಡದೆ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇರತಕ್ಕ ಕೊರತೆಯನ್ನೂ ಸಹ ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು

ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟುಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ 320 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೊರತೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ರಾರಾದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಮುಂದೆ ನೀವು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಬಾರದು ಎಂಬ ಒಂದು ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಈಗ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಕಳೆದ ಸಾಲಿನ ವರದಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಈಗ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ವರದಿ 1957-58 ನೆಯ ಸಾಲಿನದು ಆಗಿದೆ. ಮಹಾಚುನಾವಣೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳನ್ನು ಎರಡನೆ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಿ ನಾವು ಬಂದು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಂತಹ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಈಗ ಮೂರನೇ ಮಹಾಚುನಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಹದರಿಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ಅಡಿಟ್ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದಲೇ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಶೆ ಎಷ್ಟೇ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಜನ ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರು ದಕ್ಷರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಯಂತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಅಡಿಟ್ ವರದಿಗಳು ಬಹಳ ಹಳೆಯವು. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಪ್.ಟು.ಡೇಟ್ ವರದಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಹೋದರೆ, ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಲಾರದು. ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಆದ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯ Audit Report ಚರ್ಚೆ ಮಾಡದೆ ಇವತ್ತು ಅದನ್ನು ಡಿಜೆಟ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ಮುಂದೆ ಆಗದಿರಲೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್)

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಡಿಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸಾಲದೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಕೆಲಸಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪೂರ್ಣ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಅಡಿಟ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಡಿಟ್ ಆಫ್ ಪಂಚಾಯತ್ಸ್ ಎಂದು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಬಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅನುಭವ ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅನೇಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಸಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. The Municipalities are heavily indebted in this respect. The regular payment of contribution due to Government was sadly neglected, and in many of the Municipalities, even the accounts of amounts payable are not mentioned. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಿಯಾದಂಥ ರೆಕೃಪ್ತಗಳು ಅನೇಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಈ ವರದಿಯಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಂಚಾಯತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು. ಸುಮಾರು ಎಂಟುಹತ್ತು ಕಲಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.....

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಯಾವ ವರ್ಷದ್ದು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.—ನಾವು ನೀವು ಎರಡನೆಯ ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಪಟ್ಟಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿತೋ ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಮುಂದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ನೀವೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.—ಅಲ್ಲಂದಿಚೆಗಾದರೂ ಇರತಕ್ಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದರೆ ಈಗ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಸಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಯಾವಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ವಿವರಗಳು ಅಡಿಟ್ ವರದಿಯ ಮೂಲಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಮೈಸೂರು ನಗರಸಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "Payment of firm bills without pre-audit have been made. Delay in submission of bills for pre-audit; execution of works without competent sanction; entrusting works to contractors without calling for tenders and execution of works not contemplated in the estimates". ಇವು ಬಹಳ

ತೀವ್ರವಾದ ಇರಗೈಲಾರಿಟೀಸ್. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಥಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಡಿಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಈ ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ; ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಡಿಟ್ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

The audit of many major institutions is current. Audits have been conducted for 1956-57. The number of institutions has risen to 533 as against 428.

ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವಾಗ ಒಂದು ಶಿಸ್ತನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

4-30 P.M.

ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

"Out of 36 commercial and quasi-commercial undertakings which have come under the control of the State, eleven concerns did not yet finalise their *pro-forma*".

ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಳತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೆಕೃಡ್ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರೆಕೃಡ್ ಅಡಿಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಭವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದು ಬೇಡ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಕಂಪೆನಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಿ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ. ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಬೇಡ. ಆಗ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ರಾಭ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಲೆವೆಲ್ ನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿ, ಅದರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ವಹಿಸಿ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಾಧ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಯಾವ ರಾಧವೂ ಬಂದಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸಿ ಅದರಿಂದ ರಾಧ ಬಾರದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡ 4½ ನಂತೆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲತಂದು ಅದನ್ನು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಅದರಿಂದ ಶೇಕಡ 2½ ರಾಧ ಬಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಇದು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನಡೆಸಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಅವುಗಳ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಗಮವಾಗಿಯೆ ನಡೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಆಡಿಟ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಹೆನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಧ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ರೋಡ್‌ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ರಾಧ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಅದನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಖಾಸಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ರಾಧ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ರಾಧ ಅದರಿಂದ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಧ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅದರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ರಾಧ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಬಸ್ಸಿನ ದರವನ್ನು ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಿಂತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಬರೀ ರಾಧವನ್ನೇ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಧವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೋಡ್‌ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ ಬಸ್ಸಿನ ದರಗಳನ್ನೇನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ರಾಧದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮೆಡಿಕಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಇಲಾಖೆ ಇದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹಾಗೆ ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೋಡ್‌ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತನ ಲೈಜ್ ಮಾಡಿದರು. ಬೃಂದಾವನ ಮತ್ತು ಚಾಮುಂಡಿ

ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಬಸ್ಸು ಪೂರ್ತಿ ಭರ್ತಿ ಆಗುವ ಹಾಗೇ ಇಲ್ಲ: ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು; ಕೂಡಲೇ ಬಸ್ಸನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹೇಗೆ ರಾಧ ಬರುತ್ತಿತ್ತು? ಈಗ ಏತಕ್ಕೆ ರಾಧ ಬರುವುದಿಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಜಾತ್ರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂಥಾ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ನೂರಾರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಬಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಓನರ್ಸ್ ಸ್ಟೆಷನ್ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಜಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ನೂರಂಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಬೇಕು. ರೋಡ್‌ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ ಅಪ್ರೀಷಿಯೇಷನ್ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಬರಬೇಕು; ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬರಬೇಕು, ಬಸ್ಸುಗಳು ಬರಬೇಕು, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಗುವುದರೊಳಗೆ ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜನಗಳಿಗೂ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಂತಾದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾ.ಪನಲ್‌ನೇಷನ್ ಆದ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಸ್ಸು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರೋ ಇವೊತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸಕ್ಕೂ ಅದಿವಸಕ್ಕೂ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಬಸ್ಸುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ರೂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹೊತ್ತು ಏನೊಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ಇವೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತ ಇದೆ. ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡದಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Inefficient administration—that is all.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—No, no. I don't say that ...

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—He has realised this very late in the day, Sir!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ರಾವ್.—ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಹೋದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಂಠಿಯವರು ಟೆಂಪೊರರಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಟರರುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ತೊಂದರೆ ಆಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈದಿನ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವಂತೆ ಏಳಂಟು ವರ್ಷ ಟೆಂಪೊರರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವವರನ್ನು ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇರಿದ ವರಂತೆಯೇ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು Tutors and Demonstrators ಆಗಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡ ತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಏನೊಂದು ಅರ್ಹತೆಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೆರಿಕಲ್ಟರ್ ವಿಚಾರ ಈ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಗಾ ಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನೂರ್ಮನಾರಾಯಣರಾವ್)

ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri B. D. JATTI.—Barring Sericulture, the other industries are not running at a loss. The Hon'ble Member may see page 36 of the Report.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ನೂರ್ಮನಾರಾಯಣ ರಾವ್.—ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಪುರುಷಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಇವೊತ್ತಿಗೂ ಪುರುಷಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ಯಾಕ್ಸೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. “Mysore Medical College is the oldest Medical College” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಕೋರ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಡಿ. ಈ ವರ್ಷವೇ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ cost of living index ಏರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಏರುತ್ತಾ ಇವೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ಇವೊತ್ತು ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಆನಂದ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ದುಃಖ; ಒಂದು ಕಡೆ ಕತ್ತಲು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಬೆಳಕು. ಭರತನ ರಾಜ್ಯ ಮುಗಿದು, ರಾಮ ವನವಾಸ ಮುಗಿಸಿ, ರಾಮ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾಯಿತು. ರಾಮರಾಜ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನೀರಿಕ್ಷೆಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಇವೊತ್ತು ಭರತನ ರಾಜ್ಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್‌ನ್ನು ಜರ್ಜಿರಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ರಾಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿ. ರಾಮ ವನವಾಸ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ; ಕರ್ಯಾಣವಾಗುತ್ತದೆ; ಮಂಗಳವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ರಾಮ ಬರುವಾಗ ತನಗೆ ತಾನೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ; ವಿಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ; ಬೇಕಾದವರು ಬೇಡವಾದವರೂ, ಯೋಗ್ಯರನ್ನು, ಅಯೋಗ್ಯರನ್ನು ರಾಮ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಈ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದನಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖ!

Mr. SPEAKER.—What do you mean by “ಅಯೋಧ್ಯೆ”!

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಅಯೋಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ “ಅಯೋಧ್ಯಾ”. Rama ruled Ayodhya—Ayodhya Rama.

Mr. SPEAKER.—Is it “ಅಯೋಧ್ಯಾ”? Then it is all right. (Laughter)

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್

ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನೋತ ಮರು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೆ ಮರುಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಕ್ಷೋಭೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಅನಮಾಧಾನವನ್ನು ಆಡಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಈ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಕರ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಆ ನಮ್ಮ ಆತೆ ಭಂಗವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮತಾವಾದ ರಾಜ್ಯ ಬಡವನಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ. ಬಡವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ, ಬಡವನಿಗಾಗಿ ದುಡಿಸು. ಆದರೆ ಏನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಸ್ವಾಮಿ? ಬಡವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲದರು ತಮ್ಮ ಜೇಬನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು; ತಾವೇ ನೋಡಿ, ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು! ಜತ್ತಿಯವರ ರಾಜ್ಯ ಗದ್ದುಗೆ ಹೋಗಿ ಕಂಠಿಯವರ ರಾಜ್ಯ ಬಂತು. ಕಂಠಿಯವರ ರಾಜ್ಯ ಮುಗಿದು ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ರಾಜ್ಯ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಆತೆ ಮುರಿಯುತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಮರಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿಶಾಲ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ, ಗುಂಪುಗಳ ಮೂಲೋಚ್ಚಾಟನೆ ಮಾಡಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಗುಂಪು ಇಲ್ಲದ ವಿಶಾಲ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಜನರ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವೇ! ಅಥವಾ ಇದನ್ನು ಏನೆಂದು ಕರೆಯಲಿ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆತೆ ನನಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಇತ್ತು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದದ್ದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಹಿಡಿದ ದಾರಿ, ಅವರ ಧೋರಣೆ ಇದೇ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ? ಹದಿನೈದು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಹತ್ತು ಜನ ಉಪ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಇಬ್ಬರು ಕಾಲ ಮಂತ್ರಿಗಳು; ಸಾಕೇ, ಸ್ವಾಮಿ? ಇದು ಇಪ್ಪಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೂರು ಜನ ನೀರಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಈ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗಿದ್ದ ಗಾಢವಾದ ದೇಶಪ್ರೇಮ ಈ ಗುಂಪುಗುಳಿತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಇಷ್ಟು ಜನ ಗಾಂಧಾರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ರಥವನ್ನೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಲ ಮುರಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ.....

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—I think these personal remarks should be avoided.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member must deal with the Budget.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am requesting the Hon'ble Chief Minister to lead this country, to lead this Government with all the ability to the good of the people. I am making an earnest appeal to him.

Sri S. NIJALINGAPPA.—I am very sorry that he is making personal remarks which are uncalled for and undesirable.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I will never venture to do it because I have

got the greatest regard and respect from the Chief Minister.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇವರು ಬದಲರಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರು ಎಂಟು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಕೆಂದು ವರದಿಮಾಡಿದ್ದರೂ ನೀವೇಕೆ ನಿಮ್ಮವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಕೋಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.

“ ಕೋಶವೆಂಬುದನರ್ಥಸಾಧನ
ಕೋಶವೇ ಸಂಸಾರ ಬಂಧನ
ಕೋಶವೆಂಬುದುರುತರದ

ಸುಕೃತವಲಯವಗೈಯುವುದು ”

ಎಂದು ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕಾರಣ ಕೋಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ; ಸಿದ್ಧವರ್ಷಕಾಲ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗಾಗಲೇ ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಜನರು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಖೋತಾ ಆಗಬಹುದು; ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಇವರು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಜನರಿಗೂ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮನೆಗಳು, ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕಾರುಗಳು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಇವರಿಗೆ ಭೋಜನಪರಾಕು ಹೇಳುವವರು ಬೇರೆ ನೇಮಕವಾಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಉಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ, ಅಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ಹಣಕಾಸನ್ನು ವರ್ಧಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹನ್ನೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಜನರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳ ವಿಲೇವಾರಿ ತಡವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದೇಶಪಕ್ಷ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗ ಹೇಳಿದರು. ಇವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು? ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆಯಿತು? ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member will deal with the Budget and not with the opinions entertained by Sri Suryanarayana Rao.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—This is the fate of Mysore ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇದ್ದೆನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನೇನು ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಅವೇ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ತಾವು ದೃಢೀಕರಿಸಬೇಡಿ, ಪುನಃ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಆದಳತವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವರು ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬೇಕಾದ ಹಣ ಕಾಸು ದೇಶದಲ್ಲಿದೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದ್ದರೆ ಕೋರಿಸಲು.

ಅರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ

ಒದಗಿಸಿದ ಹಣ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಖರ್ಚಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಹೀಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಏರಿಗೆ ಏನು ಆಧಾರವಿದೆ? ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರು? ಇವರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಭೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಆಗ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮ ಆದಳತದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯವರು ಹೇಳುವಾಗ ಆ ಕಡೆಯವರು ಎಲ್ಲೆಯೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹಣ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ಹಿಂದಿನವರು ಹಣಕಾಸನ್ನು ನಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು; ಅದು ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗಬಾರದು, ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. ಈ ಹಣಕಾಸು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಆದರೆ Appropriation Accounts for 1960-61 and Finance Accounts for 1960-61 ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಒಟ್ಟು ಮಾಡುವ ಹಣವನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗಿದ್ದ ಆದ್ದಿ ಆತಂಕಗಳೇನೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಆನುಮೋದಾನವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿನ್ನಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕೋಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಎಂಟು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಕೋಮ್ ಅಂಡ್ ರೆದರ್ ಕೈಗಾರಿಕೆ ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆ ೬೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದೆಯೆಂದರೆ ಇದು ಅಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ! ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಂಡವಾಳ ಹಾಕಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕೆ ೬೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ಪಡೆದಿವೆ? ಹಾಕಿದ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೂಡ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನಿಗಾಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಆತಂಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಮಗಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅವರಿಂದ ತರಬೇಕು, 1956ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ವರೆಗೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ಮಾಡಿ ನೀಡ ಸಭೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಇವರೇ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಹನ್ನೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಾವಕಾಶಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಆದಳತಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಲಿ; ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ನಣ್ಣ ತನಕ್ಕಿಯೆಂಬುದಾರದು. ಶ್ರೀ ಮಾನ್ಯ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ಇದಕ್ಕಾವಕಾಶಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗಿದೆ. ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಣವನ್ನೇಕೆ ಬರ್ಚುಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ವ್ಯವಸಾಯ, ವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪಿರಬಹುದು, ಎಲ್ಲ ಆಡಳಿತದ ರೈಲು ಕಂಬ ತಪ್ಪುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇವೊತ್ತು ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡಿದರು, ಬೃಹತ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಬಾಬಿ ತು ಹಣ ಫೇರಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮೂಟೆ ಅಕ್ಕಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿತ್ತಿಯವರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು ಅಧಿಕಾರ ಹೇಗೆ ಚರಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

5-00 P.M.

He has become the manager of the estate and he feels the Chief Minister is the Seristedar and all other Ministers are Constables. I request the Chief Minister to take note of these things and keep them under check.

ಇಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ೧೯೨೮ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಫೋರ್ಡ್ ಕಾರಿನಂತಾಗಿ ರೊಡ ರೊಡ ಎನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನೂಕುಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡು ಇರುವ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಹೊಸ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಾಲ ಟೈರೆ ದೇಶದ ಕರ್ಯಾಣ ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ಆಡಳಿತ ಹದಗಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ ೧,೪೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವಿದೆ, ದೊಡ್ಡ ಕಾರಿದೆ, ಅವರೇನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಇಲಾಖೆ ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು; ಈಗ ಶಿಥಿಲವಾಗಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಎದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ-ಕಳೆದ ೧೦೨ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಾಳು ಕಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಎಂದೂ ಮುಂತಾಗಿ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎರಾಳು ಹೊಲನಾಗಿದೆ. ೬೦೦ ಜನ ರೈಕ್ಷರರುಗಳಿಗೆ ಇಂದು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಐದು ವರ್ಷ ಎಂಟು ತಿಂಗಳು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕೆಲವರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪವನ್ನು ಸರಿಮಾಡುವುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಏನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಕಟ್ಟರು, ನಾವು ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಕೆಟ್ಟವು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕೂಡಲೆ ನೂಕುಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳ

ದಿದ್ದರೆ ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ, ಎಂ. ಎ. ; ಬಿ. ಎ. (ಅರ್ನಸ್) ವಗೈರೆ ಏನು ಮಾಡಿರುವ ಒಂದು ಜನರು ನುಡ್ಯೋಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬೇಕಾದರೆ ಟ್ಯೂಟರ್ ಮತ್ತು ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಶ್ರೀ ನಾಗಪ್ಪ ಅವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ೧೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು ದೊರೆತಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಈ ದಿವಸ-ಎಷ್ಟೋ ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚು ವೇತನ ಪಡೆದು ಕೆಲವುಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವವರಿಗೆ ಈಗ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಕೊಲಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಅವರಿರುವ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ರೈಕ್ಷರರುಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ೭೦-೮೦ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರುಗಂಟಿಯ ಮೇಲೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹೋದರೆ ಅವರನ್ನು “ನಿಮಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆಯೇ? ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿದ್ದಾರೆಯೇ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ೭೦ ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಈ ವಿಚಾರ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯೇ? ಅವರನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ರೈಕ್ಷರರುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈಗ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ. ಪಿ. ಎಸ್. ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಆಫೀಸರೊಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಶ್ರೀ ಜೈನರವರ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯಿತು.

ಆಗ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟರಿಂದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಹೇಳಿದರು. ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಲೋಕಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರು ರಾಜ್ಯಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರು ಎಂಬುದು ಸಹ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಐದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಇದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble members should not refer to any individual officer by name.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I am not making any damaging statement against them. I am bringing to his notice the merit of the officer. ಇಂಥವರು ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಫೈಲನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟರೆ ಸುಮ್ಮನೆ ರುಜು ಹಾಕಬಾರದು; ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ನುಸೂತ್ತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಲಿ ಅದರ

ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷವುಂಟಾಗಲಿ, ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿ, ಶಾಂತಿ ನೆಲಸಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಲಿಂಗಾಯಿತರು ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷರಲ್ಲದವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಾದರೇನು ? ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರಿಗೆ, ದಕ್ಷರಿಗೆ, ಸಮರ್ಥರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವ, ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಮಂದಿಯನ್ನು ಐ. ಎ. ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಲಂಚೆನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಎ. ಎಸ್. ಪಿ. ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಮುಂತಾದವರಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ ಹೋದಾಗ ಅವರೇ ಲಂಚೆ ಪಡೆದು ಸುಳ್ಳು ವರದಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೆ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಡಿ. ಎಸ್. ಪಿ. ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಾರ್ಪಾಡಿಯನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಅವನ ರೆಕ್ಕೆಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸೀಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಕೃತಿಯನ್ನು ಮೆಂಟ್ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಜರು ಪಡಿಸಬಹುದು. ಇದು ಲಂಚೆನಿರೋಧ ಇಲಾಖೆ!! ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೋಲೀಸ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಬಹಳ ವರ್ಷದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲೇ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕ್ಲರಾಗಿ ಪುರುಷಾದಿ. ಒ. ಎಸ್. ಪಿ. ಯಾಗಿ, ಎಸ್. ಪಿ. ಕೂಡ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಈ ಹೊತ್ತು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಆ ಖಾತೆ ಇದೆ. ಆ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಗಾಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಇನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಯಾವಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಈ ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಈ ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ (ಮಂಗಳೂರು-II).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವ ಸಮಯವಾಗಿ ಬಹಳ ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಈಗ ನಾವು ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕಾಲವಾಗಿ ಈ ಮಧ್ಯೆ ಎಷ್ಟೋ ನಿರಾಕಾಲುವೆ, ಹೊಗಳಿಕೆಗಳಿಲ್ಲ ಹರಿದುಹೋಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅರ್ಥಸಹಿಷ್ಣುತೆಯ ಸಾಲ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಿಂದು ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸ್ಥಿತಿಗತ್ಯಾಂತರಗಳು ಆಗಿವೆ. ಬೆರಗಿನ ಏರಿಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ಹಣದ ಉಬ್ಬರದಿಂದಾಗಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳು ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಳವಳ ಕಾತುರತೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೇ? ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಹಣದಿಂದಲೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಎಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು ಆಗಿರುವಾಗ ನಿವೃತ್ತ ಹೇಳಿರುವ ಕೆಲಸ

ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಶಕ್ತವೇ ಎಂದು ನಾನು ಸಂಶಯ ಪಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವು ಚರ್ಚೆಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ವ್ಯವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣ ಜನತೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನಕ್ಕಿಂತ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿನವರಿಗಿಂತ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯ ವರಮಾನ ಕೇವಲ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಹೊರಗೆ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಕೃಷಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಆ ಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಆಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಘಟ್ಟವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ಪೂರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೇ ಪೂರ್ಣಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಇನ್ನೂ ಬರುವ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಪೂರ್ಣಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ನಾವು ತುಲನಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,—ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕೋಪವೂ ಇಲ್ಲ, ತಾಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಥ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಮಕ್ಕಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಅದರ ಆಡಳಿತ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೀರಾ? ಅದಿಲ್ಲ; ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಿವೃತ್ತಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಂತೂ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಸಂಶಯವೂ, ಭಯವೂ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಸಲ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದರು. ಆ ಮಸೂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ ಕೌನ್ಸಿಲಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಆರ್ಟಿನನ್ನಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಈಗ ಅದೇ ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಈ ಮಂತ್ರಿ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಯಾರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ರೋ, ಅಥವಾ ಬೇಗ ಅದು ಬರುವುದೇ, ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟವಾಗು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಕೃಷ್ಣಶೆಟ್ಟಿ)

ತದೋ ಎಂದು ನಮಗೆ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾನು ಬಾಕಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಖರ್ಚು ಏರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಪಾಡಿಸಿರುವಂತೆ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೇ ಎಂದು ಸಂಶಯವಾಗಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆದಳಿತ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ತಮ್ಮ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿತ್ವವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಲಿಲ್ಲವರಾ ಎಂದು ನಾನು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸುಧಾರಿಸಲು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇಳಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಪ್ರೋಟಿಬಿಷನ್‌ನ್ನು ಕೇವಲ ಯಾವುದೋ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಗಂಟುಬಿದ್ದು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರಿ, ಏನೋ ಒಂದು ಉದ್ದಟತನದಿಂದ ಪ್ರೋಟಿಬಿಷನ್ ಇರಲಿಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ನಾವು ಪ್ರೋಟಿಬಿಷನ್, ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕೆಲವು ಯೋಜನಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಯೋಜನಾ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಭೋಷೆಗಳು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅಲ್ಲ ಕ್ಷಾಮದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಏನೆನ್ನು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು, ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೋ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಕಡಮೆ. ಕ್ಷಾಮ ಒಂದೊಂದು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆಹಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊರತೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ ಉಂಟು. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೇಚ್ಛ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವು ಆಚ್ಛುಕಟ್ಟಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿರುವ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಾವು ನೀವು ಪಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪಂಗಡಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡದ ಜನತೆಯ ಹಿತಸಾಧನೆಗೋ ಸ್ವರನಾವು ನೀವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆತುಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಏನು ಇಲ್ಲ.

ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಪಕ್ಷ ಅಥವಾ ಪಂಗಡ, ಜಾತಿ ಎಂಬ ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಆದಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರವು. ಈವರೆಗೆ ಇವರು ನೆರವೇರಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಜನತೆಯ ಹಿತಸಾಧನೆ ಕೆಲಸಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆದಳಿತ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವಕಾರಣ ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ನೆರವೇರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಾವು ಮೂರನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ರೈತರ ಸಾಲ ಮುರಡಿಗೆ ತಲೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ವರಮಾನ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಡವರು ಬಡವರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವವರು ಮುಂಚಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೇ ಹೊರತು ಬಡವರು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಡತನದವರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಡವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಂತರ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವ ರೀತಿ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ದುರ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬಾರದೆಂಬುದು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಖ ರಾಜ್ಯಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ಈ ಮೂರನೇ ಪಾಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಬಳ್ಳಿಯ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವೊಂದು ವಿಷಯಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೋರಾಟ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಂದು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತಹ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಲೇ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆದುಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಬಹುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂಕೋಚ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಸ್ಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಈ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ದರ ಏರಿಕೆ.

ಆದರೆ ಖಾಸಗೀ ಬಸ್ಸುಗಳ ದರವೇನೋ ಕಡಮೆ ಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರೀ ಬಸ್ಸುಗಳ ಗಿಂತಲೂ ಖಾಸಗೀ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಲತ್ತುಗಳು ಅಥವಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಬಸ್ಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವಾಗ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವಾನ್ವಿತರ ಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೇ ಗಮನಕೊಡದೆ ಜನತೆಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಸ್ಸಿನ ದರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನತೆಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಸ್ಸುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡಬೇಕು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸೆಕ್ಟರ್ ಬಗ್ಗೆ ಜನತೆಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು.

ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ತ್ವೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೂ ತರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದುಕ್ಕಿ ರಾಜ್ಯ, ಅದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬಡ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಜನತೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪೂರೈಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ (ರಾಮನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿ ಏನಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ಧೇಯಗಳು ಏನಿವೆಯೋ ಆ ಧೇಯಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧನೆ ಯಾಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನ ನಮ್ಮನೆ ಕೇವಲ ಇದು ಜನತೆಯ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವೊಂದು ತಿರುಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕೇವಲ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅಂಕಿಗಳು. ಈ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೇ ಇದು ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗತಕ್ಕ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೇ ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗವಾಗದಿರುವ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಏನು ನೋಡಬಹುದು ಎಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಹೀಗೆ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಶೇಖರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೆ ಶೇಖರಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಸ್ಥರನ್ನಾಗಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹಣವಂತರನ್ನಾಗಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಬಡವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಡವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಹಣವಂತರೊಡನೆ ಬಡವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆಯೇ, ಅಥವಾ ಹಣವಂತರ ಮತ್ತು

ಬಡವರ ಮಧ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಂತರವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿ ಏನಿದೆ, ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಅದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಕೇವಲ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿರುವ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಮಾತನಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಯಿತು, ದೇಶ ಇದರಿಂದ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಯಿತು, ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೇ ದೇಶದ ಆದಳತೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ಇರಾಖೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೂ ಅದು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಖರ್ಚಾಗಿ ದ್ದರೂ ಅದು ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇರಾಖೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಹಣ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಸಚಿವರು ದಕ್ಷರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ನೌಕರ ಮಾನ್ಯರು ಇರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

5-30 P.M.

ಸಚಿವರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು, ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಅದು ಧೋರಣೆಯ ಮಾತು. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ಜನತೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಸಚಿವರುಗಳು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದುವೇಳೆ ತಪ್ಪು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರು ಎಂದರೆ ಜನತೆ ಅನೇಕ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 208 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು, ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು, ನಾವು ನುಖಲೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಹಾಗೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ ನವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ದಕ್ಷತೆ, ಅವರ ಧೈರ್ಯ, ಅವರ ದೇಶ ಪ್ರೇಮ, ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಉಪ

(ಶ್ರೀ ಚ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ)

ಸಚಿವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಯೋ ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿ, ಆ ಒಂದು ನೀತಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವು ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಾರನ್ನೋ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಷ್ಟು ಜನ ಸಚಿವರನ್ನು ಮತ್ತು ಉಪ ಸಚಿವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಒಬ್ಬ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೌಕರ ಮಾನೆಯರು, ಆಡಳಿತ ಗಾರರು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಕ್ಷರಾಗಿರಬೇಕು, ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರಬೇಕು, ನೀತಿಮಂತರಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇವುಗಳು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ತೃಪ್ತಿ, ನ್ಯಾಯಪರ, ಸತ್ಯ, ಸಂಧತೆ ಇವುಗಳು ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ, ಅಭೀನರುಗಳಾಗಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾವನೆ, ಮತ್ತು ಜಾತೀಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದೆ ದೇಶ ಅನ್ಯಾಕ್ರಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ನಹ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂಥಾ ತಪ್ಪುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾ ದೋಷಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಉದಾರಭಾವನೆಯಿಂದ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಭಾವನೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ರೋಪದೋಷಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ರೋಪದೋಷಗಳು ಎದ್ದು ಕಂಡರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂಟರ್ ಪ್ರೇಟ್ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲೆಸ್ಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕ ನಾಯಕರುಗಳು ಇಂಟರ್ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲೆಸ್ಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಎಷ್ಟು ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದಕ್ಷತೆಗೆ ರೋಪ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ರೋಪ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿ

ಮಂಡಲ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರು ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ 5-8-10 ಪಂಗಡಗಳಾಗಿವೆ. ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಲೆಸ್ಟ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ರೋಪದೋಷದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದೆ, ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಟರ್ ಪ್ರೇಟ್ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒಂದು ಗಮನವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸುಖರಾಜ್ಯವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗವನ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಏರ್ಪಾಟಾಗಿವೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಏರ್ಪಾಟಾಗಿವೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಿನ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ ಉಂಟಾಗಿ, ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಉಂಟಾಗಿ ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರೋಪ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ನನಗಾದರೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಏರ್ಪಾಟಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪಾರ್ಟಿಗಳು ಉಂಟಾಗಿ ಜನಗಳ ವಸನಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದೆ. ಜನಗಳಲ್ಲಿ ದೈವಜಾ ಸೂಯೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆ ಎದ್ದದ್ದಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಚಾಯತ್ ರಾಜ್ಯ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಪಾರ್ಟಿ ವೈಷಮ್ಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅವರು ಏಕಮತ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಏನಾ ಕೇವಲ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ; ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಸುಖ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಭಾಗ ಇಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಯವರ ಭಾಗ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಂಥ ಭಾಗವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮಾದಯ್ಯಗೌಡ)

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಿಯಮವೇ ಇದೆ. ಆದರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ರೀ-ಫಂಡ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಮೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ, ಸಮಾಜ ಶಿಕ್ಷಣ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲರಬೇಕಾಗಿ ದ್ದು, ಪೋ ಆಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ನೆರೆ ಹೊರೆ ಪ್ರಾಂತದ ವರೆಲ್ಲಾ ಈ ತರಹ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ನಾವು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ಒಳಗಾದಷ್ಟು ಹಣ ಇದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೇವೆಂದಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಎನ್. ಸಿ. ಸಿ. ಎಂದು ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದೇನೋ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಹುಡುಗರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತರಬೇತು ಆಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಎನ್. ಸಿ. ಸಿ. ಟೈಪಿಂಗ್‌ನ್ನು ಬಾರಂಕಿಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನನಗೆ ಕೋರಿ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಅಸ್ತಿ. ಅದು ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕಾಮಧೇನು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನುಚೀನವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಎನ್. ಸಿ. ಸಿ. ಯಿಂದ ಕೊರತೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎನ್. ಸಿ. ಸಿ. ಟೈಪಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮುನ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಎಲ್ಲ ಸಲಿಯಾಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದೀರಿ. ಸರಿಯಾಗಿರುವುದು ಒಂದೆರಡು ಹೇಳಿ ಸಾಬ್ಯ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮಾದಯ್ಯ ಗೌಡ.—ವಾಂತ್ರಿಮಂಡಲ ರಚನೆಯಾಗಿರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಬೊಬ್ಬರೂ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಬಿಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತ್ಮಕ್ಷೇಪ ತೆಗೆದೆಯೋ ಆರೀತಿ ಪ್ರಗತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ; ಮಾಡದ ದೇಶವೆಂದು ಹಿಂದೆಯೂ ಪರಿಣಿತ ಅನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದೆವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಅನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ಸಾಲದು. ರಾಮನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಟಗರ್ ಹೋಬಳಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೋಬಳಿ ಅದು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಏವಾದರೂ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಹದಿನೇಳು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ "recurring expenses" ಗೆ ಮತ್ತು ಹದಿನೇಳು ಸಾವಿರ "non-recurring expenses" ಗೆ ಒದಗಿಸಿ, ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಪಾದಕರವಾದ ಸಂಗತಿ. ಎರಡು ರೀತಿಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಡಮೆ ಬರ್ಚಿನಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳು. ಕಡಮೆ

ಬರ್ಚಿನಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಹೊಸ ಕರ್ಣಾಟಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯಬೇಕೋ, ಎಲ್ಲಿ ಜನರು ರೋಗದಿಂದ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶ ಎಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇಕೆ?

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಕೆಲಸ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು. ನಾವು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾಗೃತ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಅಭಾವವುಂಟಾಗಿ ಕ್ಷೋಭೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದುದರಿಂದ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಜನಾರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಚಾರ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಬಂದು ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವೈದ್ಯರಲ್ಲ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಲ್ಲ, ಸಲಕರಣೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಸಂಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವೈದ್ಯರ ತಂಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿ, ಇಷ್ಟು ಜನರು ಬಂದರೆ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥ ತಾರೀಕು ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದುವರೆ ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರದಿ ಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ತೀರಾ ಬಡವರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಜಾಸ್ತಿ. ಬಂದು ಆಪರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬೇಕೋ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಗತಿಮೇಲೆಂದು ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇಂಥವರಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರಿಗಿಡಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮಳೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು "ಪ್ರೆಸ್ ನೋಟ್" ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಹಾಗಿದೆ. ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ವನಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಧಾನ ಶ್ರೀ ನೆಹರು ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಇದುವಿತ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮನಗಂಡು, ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Business of the House.

Sri S.R. KANTHI.—Sir, we have lost one day because we did not sit yesterday. To make up the loss, I submit that we should sit for half an hour more everyday. It would be better if we do it from the first day itself.